

Tanzania 11-28/10 2013

Resa med Aktiva Seniorer i regi av Bengt Bülow och anordnad av Explore Tours i Alingsås.

Reseledare var Sven-Axel Conrad.

Var detta kanske "Livets resa"?

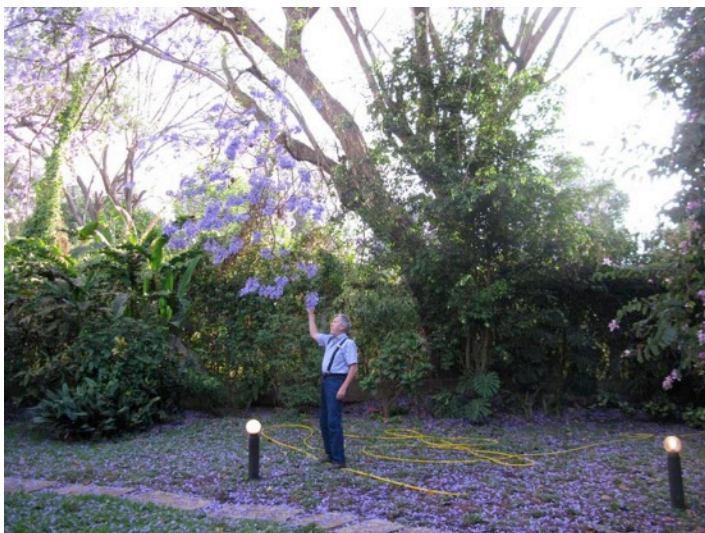
Safari (djur i överflöd), möte med människor (armod, fattigdom men också livsglädje), Zanzibar (f d slav-, krydd- och paradiso).

När någon gör en resa finns det något att berätta. Sällan har detta passat så bra om denna resa. Det finns mycket att berätta!

Dag 1 och dag 2

Landvetter-Arlanda – Kairo- Addis Ababa-Kilimanjaro flygplats.

Flyg från Arlanda sent med Ethiopian Airlines. Bra standard, bra mat, svårt att sova (LS), planbyte från AA till Kilimanjaro flygplats och fin utsikt över Kilimanjaro (fortfarande finns det snö på toppen).

Inbokade på Outpost Lodge i Arushas utkant. Fullt godkänt. Jakarandraträd i slutet av sin blomning!

Dag 3

I parken ligger en mindre krater. Mest minnesvärt var saltsjöarna och där flamingos stod i tusentals. De stod i minst fyra rader kring runt stränderna och åt räkor.

*Vi mötte också giraffer på nära håll.
De äter akaciaträd trots nästan dm långa sylvassa taggar*

*I Arushaparken vandrade vi med beväpnad vakt. På foto tillsammans med Sven-Axel.
Vakten/guiden har som huvudjobb att hålla tjuvskyttar borta.*

På eftermiddagen besökte vi barnhemmet "Hope for children", som förestås av ett svenskt pingstvänspar från Lidköpingstrakten. Barnhemmet tar emot övergivna flickor för att förhindra prostitution.

Föreståndarinnan tillika barnmorska hjälpte även masajfolket ute i byarna. Vi lämnade babykläder som vi hade haft med oss. På bilden visas ett vattenreningsprojekt som de tillverkar själva av enkelt slag men ändå tillräckligt bra för befolkningens behov(tränade magar). Av hennes anförande framgick masaiernas utsatta läge och inte minst gäller detta kvinnorna.

Efter frukost resa mot Rift Valley och då såg vi åtskilliga elefanter på nära håll. Själva höjdpunkten denna dag var besöket på Gibbs kaffefarm.

Förutom förstklassig mat, fint läge fanns det en fantastisk trädgård. I denna odlade man främst kaffe men även åtskilliga grönsaker(självförsörjande). Här fann vi resans snyggaste toaletter med utsikt över dalen. Även i paradiset finns problem. I detta fall elefanter som lockas till odlingarna. De är fridlysta och man kan på sin höjd försöka skrämma iväg dem med buller och genom att bränna kryddor som de avskyr. Vi besökte även en läkarmottagning där befolkningen och inte bara de anställda kunde få hjälp. Det framgick klart att "läkaren" rekommenderade sin egen medicin men hade också tillgång till västerländsk medicin.

Övernattning skedde sedan på Kudu Lodge. Mycket flott! Resan dit var dock med det mest dammiga vi upplevt.

Dag 5

Denna dag besökte vi reservatet Ngorongorokratern.

Tidig frukost för att slippa trängas med andra safaribilar. Kratern är cirka 2 x 2 mil. I denna finns merparten av alla vilda djur representerade. Här såg vi en noshörning som vi inte såg på något annat ställe. Kraterns väggar är 600 meter höga så väl därnere blir djuren kvar i stor utsträckning. Här får inte masaierna eller andra byars befolkning vistas. Vi åt lunchpaket i Ngorongorokratern vid en sjö och med tillgång till toaletter för västerlänningar! Där har vid tillfälle funnits lejon alldeles i närheten så folk fick gå in i bilarna igen. Mest minns vi alla de flodhästar som låg i vattnet och tittade på oss.

På eftermiddagen åkte vi in i Serengeti nationalpark, i vilken vi vistades i ett dygn. Det var under denna eftermiddag som vi såg massor av zebror, bufflar och gnuer. De samlar sig just vid denna tidpunkt för sin årliga vandring mot norr.

Vad gäller zebror såg vi på ett ställe zebror i tusental. De befann sig till vänster om vår väg. På andra sidan fanns det ett vattenhål som var hyggligt stort. Men det var bara cirka 50 zebror där åt gången. Så när de hade druckit gick de över vägen och andra gick ned i stället! Vi kom till en trakt där det var känt finnas mycket lejon. Så vi fick stanna innan och kissa för det var ju inte lämpligt gå av bilarna bland lejonerna. Lejonerna smälter oerhört väl in i naturen. De kan ligga i buskage intill vägen och ändå inte bli upptäckta.

Vi såg därefter två geparder på en hög kulle strax intill oss. De kan springa oerhört fort en kort sträcka men måste sedan vila länge.

Inte långt därefter såg vi i en leopard uppe i ett träd cirka 50 meter från vägen. Därefter började vi att leta efter Angata Camp (en tältcamp inne i parken) Vi hittade den inte med en gång eftersom man hade flyttat den utan att meddela oss. Under tiden hade det mörknat och på vägen höll vi på att krocka med ett lejon som gick vid vägkanten och strax därpå såg vi ytterligare en leopard. Personal från campen mötte oss och vi kom fram i mörkret. Där väntade oss en festmåltid i en tältrestaurang. Myggfritt! I tälten fanns det toalett och dusch. Så det var inte primitivt alls! Men vi fick inte gå ut under natten och om något djur skulle komma för nära hade vi en visselpipa att kalla på hjälp med! Det gick vakter på natten. Vi hade åkt i damm hela dagen och det var skönt att duscha. Ingela tänkte duscha nästa dags morgon men då fanns det inget varmvatten! När Laila på morgonen stod ute och borstade tänderna hade hon alldeles intill sig en stor giraff.

Inte långt ifrån betade bufflar och som av spillning att döma varit tätt intill vårt tält under natten.

Dag 6

Fortsatt körning i parken fram till em. Vi åt lunch på ett ställe där många bilar med passagerare samlade sig. Alldeles intill finns ett mindre flygfält för de som har råd med att flyga in! Efter lunch åkte vi till ett vattenhål. Egentligen en nästan uttorkad flod. I denna låg hundratals flodhästar packade! En egendomlig syn.

Lite senare kanske i samma flod men där det fanns vatten finns det krokodiler. De är svåra att se eftersom egentligen enbart ögonen är ovan vattenytan.

Alldeles innan vi lämnade Serengeti hittade vår chaufför Karim denna leopard. Fotograferad rakt över oss!

Vi hann ut ur parken i tid och fortsatte mot Victoriasjön.

Vi åt middag i Speke Bay alldeles intill den gigantiska sjön. Vi sov även här i tält och med lite mer respekt för myggen eftersom vi var så nära sjön. Det går dock inte att bada i sjön för där finns parasiter. Men som foton visar oerhört vackert och en skarp kontrast mot vad vi tidigare dagar hade upplevt.

Dag 7

Vi åkte denna morgon mot Mwanza. En mindre stad alldeles i sjöns kant. Vi drack först drickor på en flott restaurang – Tilapia restaurant- och vilade där för att någon timma senare äta lunch.

Detta är Tazengwa Guest House. Det ligger strax utanför Nzega stad.

Här åt vi frukost, lunch och middag när vi inte åt "ute".

Under 30 talet startades där en skola för missionärsbarn(nordiska) kallad Svenska Skolan och byggdes av pingströrelsen i Sverige. Skolan är idag nedlagd i början av 2000 talet pga brist på svenska barn.

Det är i dessa nedlagda lokaler som nu vi och andra turister vistas i resor genom Explore Tours. Viss internatverksamhet sker. Explore Tours tillkom genom en f d lärare Pär Alm från Alingsås som funderat vad dessa lokaler bäst kunde användas till och på vad sätt man skulle kunna hjälpa de som förut arbetat där. Detta har resulterat i en reseverksamhet där turisterna bor några dagar under sin rundresa i Tanzania.

Vi bodde i hus som nattetid vaktades av hundar.

Dag 8

Efter sovorgon besökte vi marknaden i den närbelägna staden Nzega. All bebyggelse i staden är små hus av varierande kvalitet. Vi såg mycket frukt men få kunder. På ett ställe såldes levande hönor och alldeles intill fanns starkt luktande småsill.

För vår del handlade det om att köpa tyg och få sytt klänningar och skjortor. Tygets kvalitet och färgrikedom kan vi inte klaga på och inte heller på priset. Tyg till tudelad klänning kostade 40kr och till skjorta ungefär lika mycket. Vi kan inte heller klaga på sömmerskans resp. skräddarnas yrkesskicklighet. Sykostnad för klänning 40 kr och för skjorta 60kr. Arbetet skedde vad gäller klänning utomhus och på trampmaskin i varje fall vid fint väder. Inomhus verkade det mycket mörkt.

Lunch på stan men maten – som vanligt – bestående av ris, majs och spenat och ”kyckling”(mer gammal höna). Efter en kaffe i f d skolan gick vi till en by där vi åt middag hos en familj i vilken maken var anställd i skolan. Vi hade delat oss i två grupper.

Middag traditionellt dvs kyckling, ris och majs och sås med jordnötter (ej för Ingela). Matlagning skedde utomhus(inomhus om det regnade) och kastrull hade ställts på tre stenar och eldning skedde med långa pinnar som successivt matades in i elden. I rummet där vi åt var möblemanget sparsamt en soffa, ett bord och några stolar. Kvällen avslutades med att värdfolket sjöng för oss ”O store Gud” på swahili. Vi försökte sjunga nationalsången och ”Blott en dag ett ögonblick i sänder”. Denna kunde även värdfolket och som sjung med på swahili.

Dag 9

Lunch på Tazengwa och besök av två unga män som tillhörde korgfamiljen. Detta betyder att de försörjer sig med att tillverka korgar, fat mm. Skickligt arbete så vi köpte en hel del.

På eftermiddagen åkte vi ut till en familj (vi hade igen oss i två grupper). Där skulle vi laga mat tillsammans.

Vi som var gäster gjorde dock en hel del av matlagningen. Leif fångade en höna, Lennart nackade den med en machetes(slö) och värden medverkade vid "slakten". Se huggkubben en grov pinne!
Ingela och Marita plockade den fri från fjädrar och svedde den samt tog med mannens hjälp ut inkråmet.

Laila och Laila rensade ris, vilket behövdes för att få bort stenar, skal och "lite annat".

Så här kokas mat såväl i stora som små hushåll! Inomhus finns ingen skorsten så röken hänger tungt i taket. Jag kan tänka mig att sjukdomen KOOL (i Sverige oftast rökarens sjukdom) kan finnas där.

Vatten fanns cirka 800 meter från husen. Det var ett hål – grävt – och cirka två meter ned fanns ett grått vatten. Vattnet använder familjen som tvätt-, dricks- och matlagingsvatten. Vi skulle nog inte kunna tänka oss att dricka det men det luktade inte illa.

Det var då vi såg den lilla flickan som gick så illa. Vi upptäckte att hon hade fötts med felvända fötter. Vi fick sedan veta att hon hade opererats en gång men att fler operationer skulle vara nödvändiga. Varje operation beräknas kosta 800kr och två – tre till behövs.

Det var då som tanken föddes att hjälpa henne!

Innan maten var det dansuppvisning. Först var det ringdans ledd av en äldre kvinna (80 år) och där även de svenske medverkade. Mest intryck gjorde dock en pojke i 13 årsåldern utklädd till schakal (el liknande) som dansade med sådana rörelser att vi associerade till ett djurs rörelser. De yngre pojkarna försökte härma honom. En av pojkarna spelade på trumma.

Dag 10

Dagens program – söndag – startade med afrikansk gudstjänst. Vi svenskar presenterades. Premiär för de nysydda klänningarna! I gudstjänsten var det mycket sång från olika grupper. Vår reseledare Sven-Axel predikade på swahili och det syntes hur han vände sig till barnen.

På kvällen vandrade vi till berget Honge med förväntan om oxfilé och majscolvar. Men så blev det inte för den kommunala slaktplatsen var stängd. Det blev som vanligt om än grillad kyckling. När det regnar så regnar det nog ordentligt.

Dag 11

Innan frukost besöktes en skola alldeles i närheten. Vi var där tidigt för att få vara med när barnen ställer upp sig och sjunger nationalsången. Inte bara i Tanzania utan även i andra afrikanska länder inleds med nationalsången med Afrikas väl och därefter sjunger man om Tanzania.

Skolbarnen hade skoluniform, betalas av föräldrarna och är ett krav för att få delta i skolutbildningen. Kostnaden för skoluniform är en betungande utgift i ett samhälle som lever näst utan kontanter. Kvinnornas hantverk och försäljning av detta betalar skolgången. Vi hade med ett tiotal pennvässare och blyertspennor men skulle givetvis haft med oss många, många fler.

Efter frukost besökte vi dispensär där läkaren beskrev områdets lokala sjukdomar såsom malaria, diarré och hiv. Tillgång till bromsmediciner fanns. Man arbetade mycket förebyggande med bland annat utdelning av kondomer. Lennart fann en sjuksköterska försedd med skyddsrock från Älvsborgs läns landsting! Gåva efter att landstinget ändrat symbol!

Vi besökte sedan ett snickeri. Arbete i stort sett utomhus och utan maskinell utrustning. Vi fann dock ett annat snickeri intill som i viss utsträckning hade maskiner till sitt förfogande. Vi hade ju haft kläder till barn med oss men lika angeläget hade kunnat vara om vi haft med oss knivar och andra verktyg som vi har i visst överskott i våra hem.

Vi besökte barnhemmet Varberg. Där fanns ett hus för pojkar och ett hus för flickor. Barnhemmet rymmer max 40 barn men behovet är mycket, mycket större. Det handlar om föräldralösa barn eller vars föräldrar är sjuka. Det framgick klart att verksamheten drivs till följd av starkt engagemang från Anita och Kent Blad och med stöttning från den lokala pingströrelsen i Varberg.

Bra reportage i GP:s "Två dagar" om detta 23/11-13 efter ett tidigare besök i nov 2013.

Även här lagades maten på sedvanligt sätt d v s tre stora stenar på vilka kokkärlet ställs och med pinnar som matas in mellan stenarna. Maten bestod av ris, majs, spenat och "kyckling".

Vi åt lunch där och den var god. Även om intresset för kyckling börjar mattas...

Vår vistelse i Tazengwa avslutades med buffé på ett finare hotell i Nzega. Vi avtackade då våra två skickliga chaufförer Fred och Karim och de två kvinnorna Bernadetha och Eva som hjälpt oss under denna vistelse. Det skall tilläggas att under vår vistelse på Tazengwa hade vi fått fin frukost. Denna tillagades av två – tre kvinnor. Bernadetha, Eva och de två kvinnorna har tidigare arbetat på Svenska skolan och får nu genom denna turistverksamhet en viss inkomst.

Maten bestod av ris, majs, spenat och (gissa) kyckling.

Följande dag skulle vi åka till Zanzibar.

Det skall därför antecknas att de skickliga chaufförerna och Sven-Axels förträffliga guidning gjort denna del av resan till en upplevelse och där vi aldrig varit det minsta oroliga.

Dag 12.

Tidig frukost inför avresa och där man hurrade för Lennart på hans födelsedag och där han också fick present från Explore Tours via Sven-Axel.

Därefter avresa till flygplatsen i Mwanza. Där åt vi lättkost bestående av sambosas som är knuten med köttfärs. Därifrån flög vi till Dar Es Salaam

Efter någon timmas väntan flög vi med Precision Air till Zanzibar. Cirka en timmas bussresa till hotellet Cristal Resort Paje. Lång dag och mörkt när vi väl kom fram.

Trötta och hungriga men där väntade mig(oss) som överraskning ett glas champagne för att fira födelsedagen. Utomhus åt vi en fin måltid i en underbar kväll. Synd att vi var så trötta!

Dag 13

Dagen kan lätt beskrivas med orden sol bad och vila! God mat tvårätters till lunch och tre rätters till middag. Hotellet alldeles intill vattnet, stranden vit och härlig värme i luft och i vattnet.

Dag 14 kan beskrivas på samma sätt! Ytterligare en jämn födelsedag nämligen Rose-Maries firades denna dag. Men några skulle ut och segla!

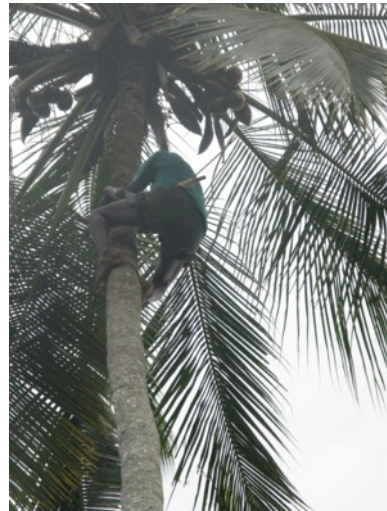
Segelbåttur i en dhow, uthuggen ur en mangostock vars reling förhöjts med en bräda. Båten var försedd med utliggare(en bräda på vardera sidan cirka två meter från båten). Ingen lång tur men med kristallklart vatten!

Dag 15

På väg till kryddfarm.

Typiskt försäljningsställe intill vägen. Mycket plocka ut och in morgon och kväll!

På 1970 talet hade ägaren börjat att plantera in olika träd och buskar så det fanns mycket att se, smaka och lukta på. Vi fick smaka på allkrydda, vilket till vår överraskning var blad på en och samma växt men innehöll flera olika smaker. Störst(?) intryck var kanske att se mannen som klättrade upp i en skyhög palm och kastade ned kokosnötter, sjöng och gjorde konstner på vägen ned.

Han högg med sin machetes av "toppen" på färsk kokosnötter. Vi fann hur gott färsk kokosmjölk smakade och grävde sedan ut och åt det vita fruktköttet!

Vi åt vegetabilisk lunch och det var gott!

Vi köpte med oss olika kryddor bl a muskotnöt med blomman kvar. Mannen i familjen (ej ägaren) extraknäckte under visningen och sålde själv till ett lägre pris! Undra om hustrun t h på bilden kände till det??

Därefter åkte vi till Stonetown (ett världsarv).

Här såg vi för första gången under vår resa "höghus" 2 – 3 vånings i sten och putsat. Ordentligt nedgånet.

Trånga gränder och en marknad med allt i matväg från levande hönor till olika grönsaker. Försiktighet med fotografering för majoriteten av befolkning är muslimer på Zanzibar och de ogillar att komma på bild. Vi besökte den plats där slavmarknaden funnits. Härifrån fraktades tillfångatagna människor under fruktansvärda former till bl a Amerika. Slaveriet upphörde 1873 då sultanen av Zanzibar av engelsmän tvingades sluta med sin verksamhet. Det är inte ens 150 år sedan! Besöket gjorde ett mycket starkt intryck på oss och många tankar skickades om hur vi är i stånd att bete oss!

En svensk konstnärinna Clara Sörnäs sponsrad av flera svenska företag har gjort detta minnesmärke i form av en gjuten grop har statyer av tre människor i naturlig storlek gjorts försedda med halskedjor i original och som således användes för mindre än 150 år sedan.

Uttrycket packade som sillar skulle kunna stämma in på de fruktansvärda förhållanden i vilka människor fraktades i fartygen över till bl a Amerika.

Solnedgången besågs från stadens finaste hotell Tembo alldeles intill vattnet.

Mäktigt när solen dyker ned i havet!

Därefter gick vi till en marknad där man serverar grillad mat kanske främst fisk och skaldjur men även kött. Det var en stor marknad med många stånd. Vi kunde där välja fritt och fick en fin måltid och inga magbekymmer på köpet!

Dag 16

Efter frukost gjorde vi besök i en by i Paje och som låg alldeles intill vårt hotell. Vi började med ett besök i en sötvattengrotta. Den har havsförbindelse så vattnet är lite bräckt men sinar inte ens under torrperioden. Det gick att bada där men såg inte riktigt lockande ut.

Viktigt för den by som äger grottan eftersom tillgång till vatten är säkrat men det är ett avstånd till byn och inga ledningar är dragna.

Sven-Axel visar på olika byggstilar och här på den allra äldsta.

Byn Paje kan beskrivas med orden små vita hus och placerade i sand. Leende barn och gamla kvinnor är vad vi minns.

Vi besökte en kvinna som flätade väskor medelstora och små samt mattor. Hon satt på golvet utan ryggstöd och arbetade hela dagen. Hon gjorde de medelstora för shopping och förutom att försörja sig även för att minska behovet av plastpåsar. Det har vi inte nämnt tidigare hur skräpigt det är i och runt byar och städer. Där finns det plastrester, wellpapp mm överallt. Det tycks inte alls finnas intresse för att plocka upp! En medelstor väska tog henne en vecka att göra och blev starka väskor av stor hållbarhet. Råmaterialet var bast från kokosnötterna, vars hölje grävdes ned i vattnet vid havsstranden och fick ligga där i ett år. Först därefter var det så uppmjukat att det gick att karda och spinna och sedan fläta. En medelstor väska tar för henne en vecka att göra. För det arbetet får hon motsvarande 60kr. Ingela köpte en väska och jag köpte en kokosmatta – dörmatta. Lunchen åt vi på ett hotell i byn alldeles intill vårt hotell.

Dag 17 Hemresedag

Efter lunch buss till flygplatsen strax söder om Stonetown. Flyg via Dar es Salam till Addis Abeba. Där bytte vi till etiopiskt flygplan med mellanlandning – tankning – i Kairo mot Stockholm. Nattflygning och framkomst till Stockholm på morgonen. Väntan och sedan flyg till Göteborg.

Sammanfattningsvis

Livets resa?! Ja, nog skiljer den sig från traditionella charterresor. Den kan lätt delas in i upplevelser med djuren på savannen, med hur man lever i Tanzania och med vårt förflutna vad gäller slaveriet (vi svenskar går inte fria) på Zanzibar och därtill turistandet på denna ö med kryddor och bad. En av de värsta skepparna lär ha varit svensk.

Gänget en grupp av 15 pensionärer varav merparten inte alls sedan tidigare kände varandra men som väl tålde och delade strapatserna och fick roligt ihop.

Bengt Bülow får beröm för att ha skapat denna resa och som skall känna vår vilja till nya upplevelser ihop.

Beröm till Explore Tours för planeringen av denna resa och det fina initiativet att plantera 50 träd för var och en som klimatkompensation för flyget.

Beröm till vår reseledare Sven-Axel Conrad. Sven-Axel med sina kunskaper, som med sin swahili och sitt sätt vara den trygge lots som vi behövde på denna resa i verkligt främmande land. Vi kommer inte att glömma dig.

Älvängen 131123 Ingela och Lennart Stéen